

על הפרק

אם כי אין ברצוננו לנגוע כעת בבעיה אם אמנם לא היה מנוס מהפגע, הרי חייבים אנו לציין, כפי שעשה זאת מנהל השירותים הווטרינרי נאריים בהרצאתו באסיפת הרופאים, שנעשו שגיאות חמורות זו הפעם. ראשית, חייבים אנו לציין שעצם הייבוא מטורקיה — ראשית החטאת היא לנו; עלינו ללמוד לקח שהתאוה לנתח הבשר הטרי, אסור שהיה תהיה הקובעת בענין הייבוא. ואף אם נדמה היה לנו שזהו המקור הוול ביותר לבשר טרי (ספק אם אמנם היה זול), אסור שידריכנו בעתיד. עלינו להכיר בעובדה, אחת ולתמיד, שמאמצות, בהן השירותים הווטרינאריים אינם עומדים על הגובה, אסור לייבא בקר חי לשחיטה. באמצות אלו שכיחות עדיין מחלות מסוכנות שלא ידענו אותן; נחל להתר ווכח בשאלה אם לייבא או לא לייבא בקר מאמצות כאלה!

אין להשיב את הנעשה, אבל חייבים אנו ללמוד לקח לעתיד לבוא שלא התביעות של אינטרסנטים שונים, ואף לא תביעות של באי כוח הצרכנים רשאיות לסכן את הישגינו בחמישים שנים שנות התיישבותנו בארץ. יוגד הפעם ברור רות שצרה זו באה לנו בעטיין של תביעות אלו, והממשלה חייבת לבוא לעזרת הנפגעים, ומיד!

..

ברכותינו הנאמנות

לאוריאל ואדית לוי, הסבא והסבתא, לאמנון ונילי — ההורים

להולדת הנכד והבת

יגדל ויצמח לשמחת המשפחה

התאחדות מגדלי בקר

מחלת הפה והטלפיים שוב פוקדת אותנו, והפעם — בצורה חמורה יותר, בטרם פג זכר מחלת הפה וטלפיים משנות 1945/46 על כל מוראותיה. הבוקרים הצעירים זוכרים את מחלת הפה והטלפיים של שנות החמישים והשישים, O, אסיה ואפריקה 1, אך אפשר להגיד בבטחון שהטיפוס החדש מסוג A הינו חמור וקטלני מאוד, ולמרבית הצער מתברר שחומר החיסון שהובא במהירות מפתיעה מאנגליה גורם, באחוז ניכר של פרות שחוסנו, לתגובות קשות, כגון — פטמות מקולפות מעורן, שמאז 1945/46 לא ראינו כמותו, רביצה ממושכת כבימים הנוראים ההם, חוסר יכולת לבלוע אוכל וכו'.

ברור כבר כעת שהנזקים הם חמורים מאוד במשקים שנפגעו ע"י המחלה החדשה ויהיה צורך לשחוט עשרות רבות, ואולי אף מאות פרות. בימינו אין כל אפשרות, מבחינה כלכלית, לטפל בפרה שחלתה קשה, ומוטב להוציאה בהקדם לשחיטה ולהקטין על ידי כך את הנזקים לבעל הבהמה. גם בשנים ההן נוכחנו שהטיפול הרב שהשקענו בפרות שנפגעו לא היה כדאי; ואם אז היה היחס בין מחירה של פרת חלב לבין מחיר הפרה לבשר 1:3, וכל פרה היתה בבחינת אוצר במשק, הרי כעת מוטב להוציא לשחיטה כל פרה שנפגעה קשה ואבד לה החלב ולא לחכות להמלטה חדשה, כשהפרה חולת-לב היא, וולדותיה חלופים, וכשקיים חשש גם לה פלות בעקב המחלה.

אין להשוות את המצב אז, בתקופת המנדט, כשלא היתה כל אפשרות לקבל פיצויים, למצב בנו כעת. אין כל ספק שממשלתנו תדע לבוא לעזרת הנפגעים במהירות הדרושה, ואמנם הבטיח לנו שר החקלאות שיביא את תביעתנו לדיון בממשלה, ולא יתנו למשק לכשול, כפי שקרה הדבר ב-1945/46.